

Kreds nu udtalte — ikke uden en vis Smag —, at han vilde sige sig fri for Mafferkstab med mig i denne Sag, skønt han selv var den første til at udtale, at jeg skulde rejse en Agitation, vil jeg henvide ham til Mafferkstab med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen). De ærede Medlemmer ere begge Vedsteborgere i Kjøbenhavn — lad dem rejse denne Agitation, hvis de finde Smag derfor; jeg har det ikke i Sinde. Jeg har kun viller fremhæve, at jeg frygtede for, at man ved den Slags Negligering af de almindelige — jeg kan næsten sige smaaborgerlige Interesser, som jeg har fundet her, hvor man ikke har været opmærksom paa, hvilke Afbrydelser der vil finde Sted i Transportforholdene, og hvilken Gene der vil komme til Stede, hvis man bortestamoterer Dplagspladserne, vil udsætte sig for, at der her i Kjøbenhavn, hvor alt er Fyr og Flamme paa den Slags Omraader, vil finde en Agitation Sted paa det Standpunkt, man har hævdet gennem Lovforslaget.

Rusning: Jeg ved ikke af, at jeg har opfordret det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Sunn) til at agitere. Med det samme jeg har faaet Ordet, vil jeg tillade mig at gøre det samme ærede Medlem en Undskyldning. Jeg sagde før, at jeg troede, det var hans Hensigt at lufte for Banegaardens Udvidelse. Nu har det ærede Medlem forfiktret, at det ikke er hans Hensigt at lufte, men at han har et personligt Ønske om, at det maa ske. Jeg vil altsaa gøre det ærede Medlem en Undskyldning, fordi jeg har troet, at det virkelig var hans Hensigt at affpærre.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Valg af Borgmestere i Købstæderne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 312 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Udvalgets Betænkning var der ikke stillet Endringsforslag.

Formanden: Det foreslaas jo fra Udvalgsflertallet at slutte Sagen med Vedtagelsen af en Dagsorden saalhynde: „Da det ikke anses rigtigt for Tiden at fremme det foreliggende Lovforslag, gaar Landsstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“. Det er da dette Forslag til en Dagsorden, der først er Genstand for Forhandling.

Ordføreren (H. N. Hansen): Den foreliggende Betænkning er saa udførlig, at jeg skal indskrænke mig til i det væsentlige at henholde mig til den og fatte mig meget kort. Som Lovforslaget kommer til os fra Folketinget, gaar det ud paa, at naar de nuværende kongevalgte Borgmestere blive ledige, skulle de ikke besættes paa samme Maade. Derimod skal vedkommende Byraad — Loven omfatter kun Købstæderne — selv vælge den Mand, som skal være fremtidig Borgmester i Byen, og saa skulle de øvrige Embeder som vedkommende Borgmester har haft, henlægges til andre Embedsmænd. Naar Udvalget tilraader det høje Ting ikke for Tiden at fremme dette Forslag, er det ikke af Mangel paa Interesse for det paagældende Anliggende, eller fordi man ikke erkender, at det har sin Betydning, at dette bliver ordnet. Tværtimod vil Betænkningen vise, at vi have skænket Sagen en virkelig alvorlig Overvejelse. Men vor Stilling er begrundet i, at det forekommer os, at det foreliggende Lovforslag ikke kan siges at løse Opgaven. De Herrer ville have set ved at gennemlæse Betænkningen, at vi have paavist, at det foreliggende Lovforslag lader meget vigtige Spørgsmaal uløste, og dette gælder i første Række om hele Ordningen af det Statsstilsyn med Kommunerne, som efter Grundloven skal finde Sted. Om hele dette Forslag siger Lovforslaget kun, at „det skal nærmere ordnes ved Lov“. Det er en saadan fuldstændig Ubestemthed om dette Forhold, der efter vor Mening allerede gør det umuligt at tage imod Lovforslaget og lade det blive til Lov. Men foruden dette, er der ogsaa andre vigtige Spørgsmaal, som Lovforslaget lader ganske urørt. Dette gælder saaledes om det Punkt, som jeg allerede har nævnt, hvorledes Forholdet skal ordnes med de øvrige Embedsforretninger, der nu henhøre under den paagældende Borgmester. Om disse hedder det kun, at de skulle gaa over til andre Embedsmænd. Vi synes heller ikke, at man kan lade et saa vigtigt Spørgsmaal henstaa ubesvaret, naar man skal lovgive paa dette Omraade. Endelig maa ogsaa det